

Lars Verket. Foto: Marita Bjerga

ET HAV AV MULIGHETER

Padlosofen, Lars Verkets åretak i kajakken, handler om mer enn å komme fra A til B i geografien. Det handler mest om å være underveis i livet.

Tekst: Marita Bjerga

Det er en robust mann med lite hår og mye skjegg som møter meg. Han har fast håndtrykk, et smil om munnen og viser meg inn til kontoret sitt.

-Kan du sitte her, spør han.

Han peker på en solid lenestol som er plassert i hjørnet.

-Det er levestolen min.

Jeg skjønner hva han mener. Bøker i alle farger og fasonger utfyller rommet, og jeg kan se navnet hans pryde noen av dem.

Lars Verket presenterer seg selv som en eventyrer og forfatter. Tilbake i 1998 startet han med havpadling. Den gang var padling en flukt fra smerten, smerten som gjorde hverdagslivet til en konstant kamp. Han ble rammet av rygg-

problemer og hverdagslige gjøremål var ikke lenger en selvfølge. For Verket ble kajakk, sjø og bevegelse medisinen, og han padlet seg tilbake til livet. Erfaringene og begeistringen for havpadling ble heltidsjobb for friluftentusiasten.

STARTEN PÅ EN LANG TUR

Verket hadde en drøm. Han ville bli den første som noen gang hadde padlet fra Tønsberg til Nidaros. I april 2014 tok han det første padletaket i Tønsberg. Med seg i kajakken hadde han mat, telt, sovepose, datamaskin, stormkjøkken og fotoutstyr. En viktig del av turen var å fotografere. Han ville fange stemninger langs kysten og lysets mangfoldige dimensjoner. Bildene skulle dokumentere turen underveis og vises til inter-

esserte i ettertid.

DRIVKRAFT

Hva er det egentlig som motiverer et menneske til å forlate alt og alle i flere måneder til fordel for kajakken «Sun-niva» og et rødt telt? Lars Verkets hovedmotivasjon var nettopp det å være på tur over tid. Det å oppleve kysten gjennom en årstid –fra frost til spire, fra mørkt til lyst. Likevel var ikke denne turen utelukkende basert på opplevelse og fritid. Turen var også et ønske om å markedsføre Kystpilegrimsleia og med tiden lage en guidebok.

-Jeg skulle ønske jeg hadde gjort mer research og at jeg hadde mer kunnskap blant annet hvor det er lurt å slå leir. Nå sitter jeg på noe av kunnskapen, og jeg vil gjerne

Selja. Foto: Lars Verket

dele den med andre.

Verket legger til at han per nå også jobber med en reiseberetning fra turen. Boken har fått navnet «En padlepilegrims beretning».

PADLOSOFI

Hvert padletak førte han nærmere målet. Time etter time, dag etter dag, uke etter uke alene i en kajakk. Dette ga rom for refleksjoner, og i Verket sitt tilfelle også timevis med filosofering.

-Padlosofi kaller jeg det, og han legger gledelig til at han lar seg inspirere av Arne Næss.

-Jeg brukte mye tid på ordet «ensom». Det er liksom så negativt ladet –det å være ensom –og slik føler ikke jeg det. Jeg er alene på tur, jeg kjenner på ensomhet, men for meg føles det hele veldig fint. Jeg ønsker å få fram at man kan ha det bra alene. Alt handler i prinsippet om bare å være.

SKIKKELIG GIRA PÅ FYR

Foruten antall timer han tilbragte i kajakk med padlosofi og fotografering, brukte han også mye tid på land.

-Jeg slo opp teltet, laget mat og hvilte. Ellers synes jeg det er interessant å besøke historiske steder langs kysten. Jeg er skik-

kelig gira på fyr.

Han får knapt fullført setningen før han viser frem noen spektakulære bilder fra turen. Verket forteller med et engasjement som trollbinder meg.

-Snart flytter jeg inn på Odderøya fyr for vinteren, bryter han ut og ser ivrig mot meg.

Fyret er ingen metafor. Han skal bokstavelig talt bo der. «Skikkelig gira på fyr» er en god tittel. Mannen mener alvor.

KREVENDE SITUASJON

Jeg vil høre mer fra turen. Han forteller om bølgesprut og måkeskrik som favnet kysten. Hellige tårer falt fra himmelen. Det blåste opp, og et kraftig uvær meldte seg i det Verket rundet Lista.

-Det var en ubehagelig og krevende situasjon på Lista, men jeg var vel egentlig ikke redd. Jeg var konsentrert. I verste tilfelle kunne jeg mistet kajakken, men det var aldri fare for livet. Det er liksom ikke så mye som kan gå galt.

IKKE ALT GIKK SOM PLANLAGT

Så kom smerten. En smerte som skulle forandre hele turen. Alt ble snudd på hodet.

-Smerten hadde vel egentlig vært der hele tiden, men ikke på denne måten. Jeg pleier å tenke: «Gjør det vondt, så gjør det vondt», men det kommer bedre tider.

Verket hadde fått betennelse i rygg/nakke og smertene var så intense at han nå måtte gjøre et valg: Gi seg over og avslutte prosjektet, eller finne en annen løsning. Det å kunne fortsette i kajakk og være den første som padlet hele strekningen var ikke lenger et alternativ.

-De første dagene følte jeg veldig på det. Det er klart det var bittert, og det kjentes som et sterkt nederlag å ikke kunne fortsette slik jeg hadde planlagt, forteller han.

Han gjengir med innlevelse et sitat fra Søren Kierkegaard.

-Skulle jeg ønske meg noe, ønsker jeg meg ikke rikdom, ære og makt, men mulighetens lidenskap. Det øye der evig er ungt og evig brennende ser muligheten. Dette hadde jeg med meg i tankene når det var som verst, det fikk meg til å holde motet oppe.

MULIGHETER

Roen senket seg da han kom til Florø, og smerten i ryggen ble etter hvert overkommelig. Lars Verket valgte å

Lindesnes. Foto: Lars Verket

gjøre det beste ut av situasjonen slik den nå var.

-Jeg klarte å snu det hele om til en rekke av muligheter. Det finnes så mange forskjellige måter å bruke kysten på, og nå fikk jeg benyttet meg av flere av dem.

Kajakken ble igjen i Florø, mens Verket benyttet seg av føtter, haiking og båt videre på turen.

-Jeg ble den første til å gå Sunnivaruten alene. Ruten strekker seg fra Kinn til Selja og det er mulig å ta en avstikker til Hornelsen – Europas høyeste sjøklippe (860 moh.). Dette er vanligvisen en organisert tur, så det var jo litt stas da, smiler han.

I MÅL

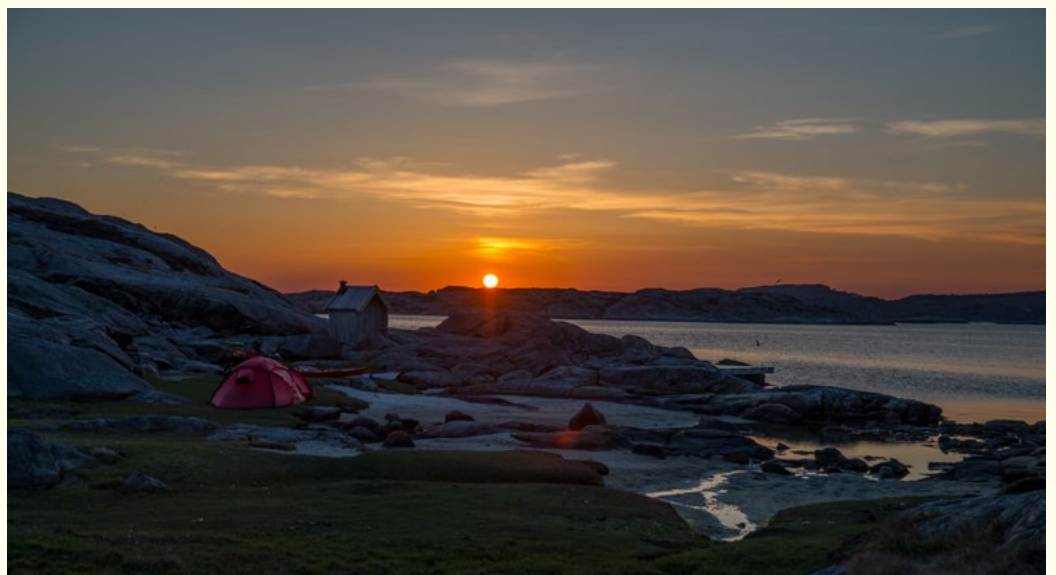
Juli 2014. Det er hele tre måneder siden første åretak i Tønsberg. Lars Verket tar med seg «Sunniva» på MS Nordstjernen til Nidaros, og prosjektet er ved veis ende etter et siste stopp i Nidarosdomen.

-Når en kommer til det hellige målet er det tradisjon å gå tre ganger rundt det. På dette tidspunkt var det mye mennesker samlet rundt Nidarosdomen på grunn av Olavsfestdagene. Jeg fikk kavet meg vei gjennom mengden med kajakken to ganger da noen sa «kommer du forbi en gang til så klapper vi» –og det måtte jeg jo. Det ble en minnerik opplevelse med mye jubel, ler han.

FIN LÆRDOM

Lars Verket er stadig på reise. Ikke alle reiser er fra Tønsberg til Nidaros. Noen handler om å møte mennesker med foredrag, andre handler om å formidle naturopplevelser og akkurat nå skal boken fra turen skrives ferdig. Han lener seg tilbake i stolen, plasserer hendene bak hodet og tenker. Lenge. Det er tydelig at minnene spiller gjennom hodet hans, og han prøver iherdig å finne noen dekkende ord til slutt.

-Jeg ser på turen som en lang gudstjeneste, en maraton gudstjeneste egentlig. Jeg har lært meg at det finnes muligheter. Det handler om å stå i det selv om det er ubehagelig, og selv om ikke alt går som planlagt så blir det ikke nødvendigvis annenrangs, men annerledes. Det er en fin lærdom, avslutter han med et oppriktig smil.

Sandøya, Mandal. Foto: Lars Verket